

Arrest

nr. 74 816 van 9 februari 2012
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 april 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf, ingediend op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, onontvankelijk wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 19 december 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VAN DEN BROECK, die loco advocaat J. DE LIEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE VYVER, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1 Op 30 november 2009 diende verzoekster een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

1.2. Op 4 april 2011 treft de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid een beslissing waarbij de in punt 1.1 bedoelde aanvraag onontvankelijk verklaard wordt. Deze beslissing wordt betekend op 27 april 2011 en vormt de bestreden beslissing, gemotiveerd als volgt:

“(…) Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 30/11/2009 bij onze diensten werd ingediend door :

[Z.M.]

Geboren op 01/07/1963 te Nador (volgens PP ° 1963 te Midar)

Nationaliteit: Marokko

(…)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is in toepassing van genoemd artikel 9ter, §3 van de wet van 15 december 1980 en in toepassing van artikel 7, §1 en 2 van het Koninklijk Besluit van 17/05/2007 (B.S. 31/05/2007).

Redenen:

De aanvraag ging niet vergezeld van volgende documenten en inlichtingen:

Een medisch getuigschrift aangaande de ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet en enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, tweede en derde lid), m.n. : De aanvraag om machtiging tot verblijf werd omwille van medische problemen onder naam van Mevr. [Z., M.] geboren op 01/07/1963 te Nador ingediend. Het voorgelegde medische attest dd. 23/11/2009 is echter opgesteld op naam van Mevr. [Z., M.] geboren in 1965 te Midar. Het voorgelegde medische attest dd. 12/10/2009 is opgesteld op naam van Mevr. [Z., M.] geboren op 01/01/1963. Bijgevolg zijn de voorgelegde medische attesten niet correct gepersonaliseerd en dus niet toelaatbaar als bewijs van ziekte zoals bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet en/of enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, tweede en derde lid).

Dat de aanvraag derhalve onontvankelijk is. (…)

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel werpt verzoekster op, *“Schending van artikel 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen. Schending van de materiële motiveringsplicht. Schending van de zorgvuldigheidsplicht.”*

Verzoekster betoogt als volgt:

“Artikel 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen bepaalt dat de opgelegde motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die ten grondslag liggen aan die beslissing, en dat de gegeven motivering afdoende dient te zijn. Dat de bestreden beslissing stelt dat er geen medisch attest werd ingeleverd op haar naam.

Dat zulks klinklare onzin is. Dat het medisch attest dd. 23.11.2009 bevat volgende naam:

[gescande handgeschreven tekst]

Dat gedaagde als geboortedatum leest 1965 en als geboorteplaats Midar.

Dat verzoekster 1963 Nador leest.

Dat gedaagde minstens uitleg had kunnen vragen of nazicht kunnen verrichten.

Dat de bestreden beslissing foutief gemotiveerd werd en de bestreden beslissing getuigt van onzorgvuldigheid.”

2.2. Verwerende partij repliceert als volgt in haar nota met opmerkingen:

“(…) De verwerende partij heeft de eer om vooreerst te antwoorden dat in de mate verzoekster de bestreden beslissing inhoudelijk aanvecht, de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen zich niet in de plaats kan stellen van de administratieve overheid.

Ter ondersteuning verwijst de verwerende partij naar de volgende rechtspraak:

"Overwegende, in de mate dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk aanvecht en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, dat het bij de beoordeling daarvan niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen." (R.v.St., arrest nr. 164.103 dd. 25 oktober 2006, Staatsraad Adams, G/A 144.344/XIV-17.680)

De verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 het volgende bepaalt:

"§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die beschikt over een identiteitsdocument en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De vreemdeling dient alle nuttige inlichtingen aangaande zijn ziekte over te maken. De appreciatie van het bovenvermeld risico en van de mogelijkheden van behandeling in het land van oorsprong of het land waar hij verblijft, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer die daaromtrent een advies verschaft. Hij kan zonodig de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. (...)"

Het koninklijk besluit van 17 mei 2007 tot vaststelling van de uitvoeringsmodaliteiten van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, voorziet in artikel 7 §1 dat de aanvraag om machtiging tot verblijf moet vergezeld zijn van:

1/ een afschrift van het nationaal paspoort of van de identiteitskaart, hetzij de motivering die tot de vrijstelling leidt van die voorwaarde.

2/ een medisch getuigschrift aangaande zijn ziekte bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet;

3/ enige andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot zijn ziekte waarover hij beschikt op het moment van de indiening van zijn aanvraag.

Uit § 2 van het KB blijkt dat onverminderd artikel 9ter § 3, van de wet, de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk verklaart indien de in § 1 vermelde documenten en inlichtingen niet of slechts gedeeltelijk bij de inleidende aanvraag werden gevoegd (...).

Het komt verzoekster toe om in haar aanvraag aan te tonen dat zij onder de voorwaarden valt zoals bepaald in artikel 9ter van de Wet van 15 december 1980.

Uit de aanvraag om machtiging tot verblijf die verzoekster dd. 30 november 2009 indiende, blijkt dat zij aangeeft [Z.M.] te heten, geboren op 01/07/1963 te Nador (Marokko).

Uit haar Marokkaans paspoort blijkt dat zij geboren is in 1963 te Midar (Marokko).

In het door haar voorgelegde medisch attest dd. 23 november 2009 wordt er verwezen naar mevrouw [Z.M.], geboren in 1965 te Midar (MA) en uit het medisch attest dd. 12 oktober 2009 blijkt een verwijzing naar mevrouw [Z.M.], geboren op 01/01/1963.

In de bestreden beslissing werd er dan ook terecht gesteld dat de voorgelegde medische attesten niet correct gepersonaliseerd zijn en dus niet toepasbaar zijn als bewijs van ziekte zoals bedoeld in artikel 9ter§1 van de wet en/of enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte (KB van 14 mei 2007, artikel 7§1, tweede en derde lid). Verzoekster maakt niet aannemelijk als zou de bestreden beslissing niet op correcte en zorgvuldige wijze zijn genomen. Zij beperkt zich thans tot de stelling dat het klinkbare onzin is dat zij geen medisch attest zou hebben ingeleverd op haar naam, doch de verwerende partij kan enkel vaststellen dat verzoekster er met haar verweer niet in slaagt de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen. Uit de overgemaakte medische attesten blijkt immers duidelijk dat de geboortedatum noch de geboorteplaats overeenstemmen met deze die door verzoekster in haar aanvraag worden aangegeven, die op hun beurt verschillend zijn van deze die op haar paspoort vermeld staan. Betreffende het medische attest van 12 oktober 2009 wordt er door verzoekster geen verweer gevoerd. Betreffende het medische attest van 23 november 2009 wordt de verwerende partij verweten dat zij de geboortedatum 1965 en de geboorteplaats Midar leest, daar waar verzoekster zelf moet overgaan tot het inscannen van het document en inzoomen op de naam, geboorteplaats en geboortedatum teneinde te concluderen dat het om de geboortedatum 1963 en de geboorteplaats Nador zou gaan. Er kan dan ook niet anders dan te worden vastgesteld dat het bij de aanvraag overgemaakte medisch attest van 23 november 2009 niet alleen zeer onduidelijk is, maar dat verzoekster overigens zelf tot de verkeerde conclusie komt. Daar waar zij voorhoudt dat zij 1963 en Nador leest, strookt ook deze lezing niet met de gegevens zoals deze blijken uit haar paspoort, waaruit blijkt dat zij geboren is in 1963 te Midar (Marokko). Verzoekster kan niet op ernstige wijze ontkennen dat de door haar voorgelegde medische attesten niet correct gepersonaliseerd werden. De verwerende partij kon bijgevolg enkel overgaan tot het vaststellen dat de aanvraag onontvankelijk is, overeenkomstig voornoemde bepalingen. Dit determinerende motief kan op eenvoudige wijze gelezen worden in de thans bestreden beslissing, zodat verzoekster niet aantoonde op welke wijze de motiveringsplicht zou zijn geschonden. De verwerende partij heeft de eer te besluiten dat verzoekster niet duidelijk maakt op welk punt de motivering van de bestreden beslissing haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht (R.v.St., nr. 105.103, 26 maart 2002). De bestreden beslissing werd op correcte wijze genomen. In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoekster niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor

zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden. Het enige middel is niet gegrond.”

2.3. Waar verzoekster tegelijkertijd een schending aanvoert van de formele en de materiële motiveringsplicht, dient er op te worden gewezen dat zij niet in redelijkheid kan aanvoeren dat enerzijds de juridische en feitelijke overwegingen niet in de bestreden beslissing zijn weergegeven en anderzijds die redenen niet deugdelijk zijn (RvS 11 juli 2001, nr. 97.739). Uit het betoog blijkt dat verzoekster louter kritiek heeft op de inhoudelijke correctheid van de motieven, zodat het middel enkel vanuit het oogpunt van de materiële motiveringsplicht dient te worden onderzocht.

Wat betreft de aangevoerde schending van de zorgvuldigheidsplicht betreft moet erop worden gewezen dat dit beginsel van behoorlijk bestuur de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Het respect voor de zorgvuldigheidsplicht houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

2.4. Blijkens het geheel van de bestreden beslissing met inbegrip van de aanhef ervan, valt de verwerende partij over het feit dat de in punt 1.1. bedoelde aanvraag om machtiging tot verblijf, het hierbij gevoegde paspoort en medische attesten niet gelijklopend zijn voor wat betreft verzoeksters geboortedatum en geboorteplaats. Zij leidt hieruit af dat *“de voorgelegde medische attesten niet correct gepersonaliseerd en dus niet toelaatbaar (zijn) als bewijs van ziekte zoals bedoeld in artikel 9ter, § 1, van de wet en/of enig andere dienstige informatie of enig ander dienstig stuk met betrekking tot de ziekte (K.B. van 17/05/2007 artikel 7, § 1, tweede en derde lid)”* en verklaart de aanvraag op grond hiervan onontvankelijk.

2.5. Uit het administratief dossier blijkt dat de in punt 1.1. bedoelde aanvraag om machtiging tot verblijf werd ingediend ten behoeve van Z. M., geboren te Nador, Marokko op 1 juli 1963. Bij de aanvraag werd een kopie van een paspoort gevoegd op naam van Z. M., geboren te Midar in 1963. Blijkens het administratief dossier ging de in punt 1.1. bedoelde aanvraag om machtiging tot verblijf vergezeld van een medisch attest van 23 november 2009 waarin volgens de verwerende partij te lezen valt dat het opgesteld is op naam van *“Mevr. [Z., M.] geboren in 1965 te Midar”* en van een medisch attest van 12 oktober 2009 waarin te lezen valt dat het opgesteld is op naam van *“Mevr. [Z., M.] geboren op 01/01/1963”*.

2.6. Blijkens het administratief dossier verschilt de geboorteplaats vermeld in de in punt 1.1. bedoelde aanvraag om machtiging tot verblijf van de geboorteplaats vermeld in het paspoort dat bij voormelde aanvraag gevoegd werd. De bestreden beslissing stelt derhalve terecht *“volgens PP ° 1963 te Midar”* en *“De aanvraag om machtiging tot verblijf werd omwille van medische problemen onder naam van Mevr. [Z., M.] geboren op 01/07/1963 te Nador ingediend.”* De kopie van het medisch attest van 23 november 2009, die zich bevindt in het administratief dossier is van slechte kwaliteit, maar zelfs indien verzoekster gevolgd kan worden in haar stelling dat de verwerende partij dwaalt wanneer ze erin leest dat verzoekster geboren is in 1965 te Midar en dat erin dient gelezen te worden dat verzoekster in 1963 geboren is in Nador, dient de Raad net als de verwerende partij vast te stellen dat verzoekster in haar verzoekschrift dus zelf aangeeft dat er een afwijking bestaat tussen de geboorteplaats vermeld in het paspoort, namelijk Midar en de geboorteplaats vermeld in het medisch attest van 23 november 2009, namelijk Nador. De Raad dient verder net als verwerende partij vast te stellen dat verzoekster geen verweer voert met betrekking tot de vaststelling in de bestreden beslissing dat verzoekster een medisch attest van 12 oktober 2009 overmaakte waarin te lezen valt dat het opgesteld is op naam van *“Mevr. [Z., M.] geboren op 01/01/1963”*. Er is derhalve sprake van een verschil in de geboortedatum van verzoekster zoals vermeld in de in punt 1.1. vermelde aanvraag om machtiging tot verblijf en in het voormelde medische attest van 12 oktober 2009. De Raad dient derhalve globaal te concluderen dat verzoekster er niet in slaagt de vaststelling in de bestreden beslissing onderuit te halen dat de medische attesten niet correct gepersonaliseerd zijn.

2.7. Het komt verzoekster toe om daar waar *“de aanvraag van de machtiging tot verblijf niet anders dan onontvankelijk verklaard worden indien iemands identiteit onzeker is; (...)”* (Gedr.St., Kamer, 2005-06, nr. 2478/001, 35) zelf zorgvuldig te zijn bij het indienen van een dergelijke aanvraag en er zorg voor te dragen dat de vermelding van geboorteplaats en geboortedatum gelijklopend zijn in de aanvraag om machtiging tot verblijf en de erbij gevoegde stukken.

Het enig middel is derhalve ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. M. EKKA,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA